

เลือดประจำเดือนและ เลือดหลังคลอดบุตร

[ไทย]

الحيض والنفاس

[باللغة التايلاندية]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม บิน อับดุลลอฮ์ อัล-ตุไวญีรี

محمد بن إبراهيم بن عبد الله التويجري

แปลโดย: ดานีเยา เจะสนี

ترجمة: دانيا جيء سنك

ตรวจทาน: อัลฮัน นียมเดชา

مراجعة: عصرا نيشوم ديشا

จากหนังสือ: มุคตะศ็อร อัล-ฟีกฮ์ อัล-อิสลามีย

المصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

สำนักงานความร่วมมือเพื่อการเผยแผ่และสอนอิสลาม อัล-ร็อบวะฮ์ กรุงริยาดี

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بمدينة الرياض

1429 – 2008

islamhouse.com

เลือดอัลหัยฎ (ประจำเดือน) และอันนิฟาส (หลังคลอดบุตร)

ความหมายของ อัลหัยฎ

อัลหัยฎ คือ เลือดธรรมชาติหรือเลือดประจำเดือนที่ทำความสะอาดมดลูก ซึ่งหลังจากออกมาจากอวัยวะเพศของสตรีในเวลาที่เหมาะสม โดยปกติแล้วระยะเวลาของการมีเลือดประจำเดือนนั้นมีหกหรือเจ็ดวัน

สภาพเดิมของเลือดอัลหัยฎ

อัลลอฮ์ได้สร้างเลือดอัลหัยฎขึ้นมาเพื่อเป็นอาหารหรือประโยชน์ทางโภชนาการของทารกในท้องมารดา ด้วยเหตุนี้จึงไม่ค่อยพบว่าคนท้องมีประจำเดือน เมื่อคนท้องคลอดออกมาเลือดดังกล่าวก็จะกลายเป็นน้ำนมที่สะสมอยู่ในเต้านมทั้งสองของมารดาด้วยเหตุนี้เช่นกัน ที่ไม่ค่อยพบว่าคนที่อยู่ในระยะให้นมบุตรมีประจำเดือน ดังนั้นหากผู้หญิงคนใดปลอดจากระยะการท้องหรือระยะการให้นมบุตรแล้ว จะต้องมามีเลือดประจำเดือนคงอยู่ในมดลูกอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ หลังจากนั้นก็จะหลังจากนั้นก็จะหลั่งออกมาในทุกๆ เดือนเป็นเวลาหกหรือเจ็ดวัน

ไม่สามารถกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนสำหรับการหลังเลือดอัลหัยฎ ไม่สามารถกำหนดระยะเวลาอย่างน้อยที่สุดหรือกำหนดระยะเวลาอย่างมากได้ และไม่สามารถกำหนดเวลาเริ่มต้นและเวลาหมดประจำเดือนได้และไม่สามารถกำหนดระยะเวลาที่ปลอดหรือสะอาดจากหัยฎสองครั้งเป็นระยะเวลาอย่างน้อยที่สุดหรือระยะเวลาอย่างมากได้

ความหมายของอันนิฟาส

อันนิฟาสคือ เลือดที่หลั่งออกมาจากอวัยวะเพศของสตรีหลังคลอดบุตรหรือหลั่งออกมาพร้อมๆ กับบุตร หรือก่อนคลอด

โดยปกติแล้วเลือดอันนิฟาสจะมีระยะเวลา 40 วัน เมื่อสตรีคนใดหมดเลือดอันนิฟาสก่อนถึง 40 วันก็จำเป็นจะต้องละหมาดและถือศีลอดหลังจากอาบน้ำเรียบร้อยแล้วและสำหรับสามีของเธอก็จะมีเพศสัมพันธ์กับเธอได้ และหากมีเลือดต่อไปจนถึง 60 วัน ก็ยังคงเป็นเลือดอันนิฟาสอยู่ แต่ถ้าเกิน 60 วันจะถือว่าเป็นเลือดเสีย

หุฎม์เลือดที่ออกมาจากมดลูกผู้หญิงที่ท้องอยู่

ผู้หญิงที่ท้องอยู่เมื่อมีเลือดออกมาจากมดลูกมากๆ และไม่ได้แท้งลูกแสดงว่าเลือดนั้นเป็นเลือดเสีย เธอจะละทิ้งละหมาดเนื่องจากเลือดนั้นไม่ได้ แต่เธอต้องอาบน้ำชำระหมาดในทุกครั้งที่จะละหมาด แต่หากเธอเห็นว่าเลือดที่ออกมานั้นเป็นประจำเดือนที่มาตามปกติสำหรับเธอก็แสดงว่าเป็นเลือดประจำเดือน เธอจะละทิ้งละหมาดหรือศีลอดหรืออื่นๆ เนื่องจากเลือดนั้นได้

- หะรอม(ห้าม)สำหรับผู้ที่มีเลือดอัลหัยฎุและเลือดอันนิฟาสทำการญะวาฟรอบๆ บัยตุลลอฮ์จนกว่าเลือดนั้นจะหยุดและอาบน้ำก่อน
- ไม่อนุญาตให้ผู้ที่มิเลือดอัลหัยฎุและเลือดอันนิฟาสจับต้องมุศหัพ! นอกจากว่ามีหน้าปกหรือสิ่งอื่นกันไว้ไม่สัมผัสโดยตรง
- สตรีที่อยู่ในระยะที่มีเลือดอัลหัยฎุนั้น เธอจะละหมาดไม่ได้ ไม่ว่าเลือดนั้นจะมาตามปรกติหรือเกินจากปรกติแล้ว หรือน้อยกว่าเวลาปรกติก็ตาม ซึ่งเมื่อเลือดดังกล่าวหยุดแล้ว ให้เธออาบน้ำและละหมาด ส่วนการขดสิ่งที่ยัดไปนั้นให้เธอขดเฉพาะการถือศีลอดแต่ไม่ต้องขดการละหมาด
- อนุญาตให้สตรีใช้ยาระงับประจำเดือนได้ หากมีความจำเป็นแต่ต้องมั่นใจว่าจะไม่เกิดผลข้างเคียงที่เป็นอันตรายจากการใช้ยาดังกล่าว และเธอก็จะอยู่ในสภาพที่สะอาดจากเลือดประจำเดือน และต้องถือศีลอดและละหมาด

เครื่องหมายที่บ่งบอกว่าหมดช่วงอัลหัยฎุแล้ว

เมื่อเธอพบว่ามือน้ำเหลวสีขาวไหลออกมาหลังเลือดอัลหัยฎุหยุด แต่หากใครไม่มีน้ำดังกล่าวบ่งบอก เธอจะรู้ได้ด้วยกลิ่นสีน้ำตาลที่ปากมดลูก ถ้าสีนั้นไม่เปลี่ยนสีก็แสดงว่าเป็นสิ่งที่บ่งบอกว่าเธอสะอาดจากเลือดอัลหัยฎุแล้ว

หากมีเลือดสีเหลืองและสีขุ่นออกมาในเวลาที่มิประจำเดือนตามปรกติก็ถือว่าเป็นเลือดประจำเดือน แต่หากออกมาก่อนหรือหลังเวลาที่มิประจำเดือนตามปรกติ จะถือว่าเป็นเลือดประจำเดือน เธอจะต้องละหมาดและถือศีลอด และสำหรับสามีเธอนั้นจะร่วมหลับนอนกับเธอได้ตามปรกติ และหากเลือดสีเหลืองหรือสีขุ่นดังกล่าวออกมาเลยเวลาปรกติแล้ว เธอต้องอาบน้ำและละหมาดเหมือนคนปรกติทั่วไป

สตรีเมื่อมีประจำเดือนหลังจากเข้าเวลาละหมาดแล้วหรือสะอาดจากประจำเดือนก่อนหมดเวลาละหมาดเวลาใดเวลาหนึ่งแล้ว เธอต้องละหมาดเวลานั้นๆ และสำหรับผู้ที่มีเลือดอันนิฟาส ก็ต้องปฏิบัติเช่นเดียวกัน

อนุญาตให้สามีหาความสุขจากภรรยาของเขาโดยการสัมผัสอวัยวะต่างๆ ของร่างกาย ยกเว้นอวัยวะระหว่างสะดือถึงหัวเข่าได้ ในขณะที่ภรรยามีประจำเดือนอยู่ ทั้งนี้มีรายงานจากท่านหญิงมัฆมุมะฮ์เราะฮ์ฎิยัลลอฮุอันฮากกล่าวว่า

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُبَاشِرُ نِسَاءَهُ فَوْقَ الْإِرَارِ وَهِنَّ حَيْضٌ

ความว่า “ท่านเราะสูลุลลอฮฺ คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม ได้คลุกเคล้าโลมกับบรรดาภรรยาของท่านโดยการสัมผัสด้วยระยะเวลาสั้นๆ เนื่องจากอวัยวะระหว่างสะดือถึงหัวเข่าในขณะที่บรรดาภรรยามีประจำเดือน (มุตตะพะกุน อะลัยฮฺ โดยมีบันทึกในอัลบุคอรียฺ เลขที่ : ๓03 ญและมุสลิม เลขที่: 294 จำนวนนี้เป็นของมุสลิม)

หุกุมการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงมีประจำเดือน

หะรอหม(ห้าม)มีสัมพันธทางอวัยวะเพศกับผู้ที่มีประจำเดือน ดังที่อัลลอฮฺกล่าวว่า

«وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَىٌّ فَأَعْتَزِلُوا النَّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ»

ความว่า “และพวกเขาจะถามเกี่ยวกับประจำเดือน จงกล่าวเถิดมุหัมมัดว่า ประจำเดือนเป็นสิ่งที่มิโทษ ดังนั้นพวกเขาจงปลีกตัวจากหญิงในขณะที่มีประจำเดือนและอย่าเข้าใกล้พวกนาง จนกว่าพวกนางจะสะอาด ครั้นเมื่อนางได้ชำระร่างกายสะอาดแล้ว ก็จงเข้าหานางตามที่อัลลอฮฺได้ใช้พวกท่าน แท้จริงอัลลอฮฺได้ชอบบรรดาผู้สำนึกผิด กลับเนื้อกลับตัว และชอบบรรดาผู้ที่ทำตนให้สะอาด”(อัลบะเกาะเราะฮฺ:222)

- ไม่อนุญาตให้มีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่มีประจำเดือนจนกว่าเธอจะสะอาดจากเลือดประจำเดือน และอาบน้ำชำระร่างกายก่อน หากผู้ใดมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่มีประจำเดือนก่อนการอาบน้ำ ถือว่าเขามีบาป
- หากชายจงใจมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาของเขาโดยไม่ได้ถูกบังคับทั้งที่รู้ว่าภรรยาของเขามีประจำเดือนถือว่าเขามีบาป เขาต้องเตาบะฮฺและจ่ายกัฟฟาเราะฮฺ ส่วนฝ่ายหญิงก็ต้องเตาบะฮฺและจ่ายเช่นกัน ซึ่งค่ากัฟฟาเราะฮฺนั้นคือหนึ่งดีนารหากมีเพศสัมพันธ์กันในช่วงที่มีประจำเดือน และครั้งดีนารหากมีเพศสัมพันธ์กันในช่วงที่เลือดประจำเดือนหยุดแล้วแต่ก่อนที่จะอาบน้ำยกหะดัษใหญ่ (หนึ่งดีนารเท่ากับทองคำหนัก 4.25 กรัม)

ทั้งนี้มียางานจากท่านอิบนุอับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมมา จากท่านนบีคือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัมได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องชายคนหนึ่ง ซึ่งมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาของเขาในขณะที่เธอมีประจำเดือนว่า

يَتَصَدَّقُ بِدِينَارٍ أَوْ نِصْفِ دِينَارٍ

ความว่า “เขาต้องจ่ายเศาะตะเกาะฮฺหนึ่งดีนารฺหรือครึ่งดีนารฺ ” (เป็นหะดีษที่เศาะฮี้หฺ รายงานโดยอะบูดาอูด เลขที่:264 โปรดดูในเศาะฮี้หฺอะบูดาอูด เลขที่: 238 และรายงานโดยนะสาอียฺ เลขที่:289โปรดดูในเศาะฮี้หฺนะสาอียฺ เลขที่:278)

- สิ่งที่จะระอม(ห้าม)เนื่องจากการมีประจำเดือนคือ การมีเพศสัมพันธ์ทางช่องคลอด การแกะกลาก การละหมาด การถือศีลอด การสัมผัสสมุศหฺฟฺ(อัลกุรอาน) การแกะวอาฟุ การหยุดนิ่งในมัสยิด

อัลมุสตะหาฏาะฮฺ คือ ผู้ที่ออกเลือดเนื่องจากความผิดปกติของร่างกาย

ความแตกต่างระหว่างอัลหัยฎฺและอัลอิสติหาฏาะฮฺ

- 1- อัลหัยฎฺ คือเลือดที่ไหลออกมาจากส่วนลึกของช่องคลอดเรียกว่า “อาซีรุ” มีสีดำ ละเอียดมีกลิ่นเหม็นและไม่เกาะตัวเป็นก้อนหลังจากออกมา
- 2- อัลอิสติหาฏาะฮฺ คือเลือดที่ไหลออกมาจากส่วนในของปากช่องคลอดเรียกว่า “อาซีลุ” มีสีแดง หยาบ ไม่มีกลิ่นเหม็นและจะเกาะตัวเป็นก้อนหลังจากออกมา

วิธีการชำระล้างของอัลมุสตะหาฏาะฮฺ

สำหรับอัลมุสตะหาฏาะฮฺต้องอาบน้ำให้สะอาดหนึ่งครั้งหลังจากเลือดหยุดและให้อาบน้ำวุฎูอฺทุกครั้งที่จะละหมาด แล้วให้เอาผ้าหรือสิ่งอื่น ๆ ปิดช่องคลอดไว้

สำหรับอัลมุสตะหาฏาะฮฺนั้นมี 4 กรณีด้วยกันคือ

- 1- เป็นผู้ซึ่งกำหนดการมาประจำเดือนที่แน่นอน ซึ่งจะต้องคอยให้ผ่านช่วงที่แน่นอนนั้นๆ หลังจากนั้นให้อาบน้ำและละหมาด
- 2- เป็นผู้ที่ไม่รู้กำหนดการมาประจำเดือนที่แน่นอน ซึ่งจะต้องคอยให้ผ่านไปหกหรือเจ็ดวัน เพราะว่าเป็นระยะเวลาการมาประจำเดือนโดยปรกติ หลังจากนั้นให้อาบน้ำและละหมาด
- 3- เป็นผู้ที่มาประจำเดือนไม่แน่นอน แต่เธอสามารถแยกแยะเลือดอัลหัยฎฺซึ่งมีสีดำจากเลือดอื่น ๆ ได้ ดังนั้นเมื่อเลือดอัลหัยฎฺหยุดเธอจึงอาบน้ำและละหมาด

4- เป็นผู้ที่มาประจำเดือนไม่แน่นอนและเธอไม่สามารถแยกแยะเลือดอัลหัยฎฺซึ่งมีสีดำจากเลือดอื่นๆได้ ดังนั้นเธอจะต้องคอยให้ผ่านไปหกหรือเจ็ดวันหลังจากนั้นให้อาบน้ำและละหมาด

- หากหญิงใดตกเลือดหรือแห้งออกมาเป็นหยดเลือด ถือว่าไม่ใช่เลือดอัลหัยฎฺและอันนิฟาซ แต่ถ้าแห้งออกมาเป็นทารกที่มีอายุ 4 เดือนแล้ว ถือว่าเป็นเลือดอันนิฟาซ ถ้าแห้งออกมาเป็นก้อนเลือด หรือก้อนเนื้อที่ยังไม่เป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา ไม่ถือว่าเป็นเลือดอันนิฟาซ ถึงแม้ว่าจะเห็นเลือด ถ้าแห้งออกมาเป็นทารกที่เป็นรูปเป็นร่างแล้ว และมีอายุครบ ถือว่าเป็นเลือดอันนิฟาซ
- อนุญาตให้อัลมุสตะหาฎะฮฺ(ผู้ที่มีเลือดอิสติหาฎะฮฺ)ทำการละหมาด ถือศีลอด อธิติกาฟู และทำอิบาดะฮฺอื่นๆ
ทั้งนี้มียารายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ว่าท่านฟาฎิมะฮฺ บินตุ หุบัยฮฺ ได้ถามท่านนบีว่า

إِنِّي أُسْتَحَاضُ فَلَا أَطْهَرُ أَفَادْعُ الصَّلَاةِ؟ فَقَالَ: «لَا، إِنَّ ذَلِكَ عَرْفٌ وَلَكِنْ

دَعِيَ الصَّلَاةَ قَدَرِ الْأَيَّامِ الَّتِي كُنْتَ تَحِيضِينَ فِيهَا ثُمَّ اغْتَسِلِي وَصَلِّي»

ความว่า “ฉันมีเลือดอิสติหาฎะฮฺ ตัวฉันจึงไม่สะอาด ดังนั้นฉันจะขาดละหมาดได้หรือไม่? ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม จึงตอบว่า “ไม่ได้ เพราะเลือดดังกล่าวนั้นเป็นเลือดปรกติทั่วไป แต่ทว่าเธอจะขาดละหมาดได้เพียงช่วงวันที่เธอเคยมาประจำเดือนเท่านั้น หลังจากนั้นเธอต้องอาบน้ำและละหมาด” (มุตตะพะกุน อะลัยฮฺ โดยมีบันทึกในอัลบุคอรียฺ เลขที่ : ๓25
สำนวนนี้เป็นของอัลบุคอรียฺและมุสลิม เลขที่: ๓33)

- อนุญาตให้ทั้งชายและหญิงอ่านอัลกุรอาน(โดยไม่สัมผัสมุศหฟ) แม้ในเวลาที่เขาผู้นั้นมีญุนุบ หรือหญิงผู้นั้นมีอัลหัยฎฺ อันนิฟาซ หรือญุนุบ แต่ที่ดีที่สุดให้อ่านอัลกุรอานในขณะที่สะอาดปราศจากนะฎิสและหะดัษทั้งปวง